

Peter Birchs prædiken ved fredsgudstjeneste som markering af 3-årsdagen for krigen i Ukraine

Taler

Peter Birch
Biskop

Dato

24. februar 2025

Sted

Holmens Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Johannesevangeliet kapitel 14, vers 27

Salmer

Hil dig, Frelser og Forsoner
Du ved det nok, mit hjerte
Spænd over os dit himmelsejl
Mægtigste Kriste, menighedens Herre

- 1 *Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst (Johs 14, 27).*

5 Det menneskelige samfund bygger på ord. Vi er afhængige af, at vi deler en fælles forståelse af de ord, vi bruger for at nå hinanden. Det er ikke det samme som enighed. Uenigheden, dialogen og den politiske samtale er det frie samfunds åndedræt. Men vi er afhængige af, at ord holder, hvad de lover og at ord holdes. Det er fundamentet. Uden det bliver åndedrættet og den fælles samtale kvalt.

10

Den russiske invasion af Ukraine, som blev indledt i dag for 3 år siden, blev fra russisk side i begyndelsen kaldt 'en særlig militær operation'. Men for den ukrainske befolkning har det fra den første dag været en ødelæggende krig. Den er sågar blevet kaldt 'hellig krig' i et skamløst forsøg på at legitimere volden og aggressionen i en højere sags tjeneste. Men det er misbrug af Guds navn – for Gud, den hellige, byder os at vælge livet og sandheden og elske vores næste som os selv.

15

20 Vi samles til gudstjeneste på dagen, hvor den ukrainske befolkning nu i tre år har måttet lide og kæmpe for at forsvare deres liv og land mod død og destruktion.

Vi vil ikke glemme de lidelser, den ukrainske befolkning har gennemlevet og

fortsat gennemlever. Vi vil ikke glemme de ofre, de har ydet for at holde fast i
25 retten til et liv i fred og frihed. Vi vil ikke glemme deres kamp for
selvbestemmelse og deres modstand mod, at rå magt skal definere et folks
skæbne og et samfunds udvikling.

Krig er et sammenbrud af politik og menneskelighed. I krigen drukner ordene i
30 vold eller får fordrejede og groteske former. Men netop her, ind i denne kaotiske
situation, hvor ufred og menneskeforagt råder, lyder ordene:

Min fred giver jeg jer. Som en resonans fra en anden verden, lyder det ind i vores
35 verden, at der skænkes os en fred, der ikke sikres med bøllemetoder eller
våbenmagt. En fred, der ikke kun handler om fravær af krig, men derimod om
en fred, der har sit udspring i Guds vilje.

Det er Gud selv, der taler ordene og vil have os til at se, at vi ikke lever i en
40 gudsforladt verden, men i en verden, båret af Hans ord: *Jeres hjerte må ikke
forfærdes og ikke være modløst*. Gud er ikke færdig med verden; som skaber
arbejder Han fortsat på den, i Jesus Kristus lider Guds selv med den og i sin Ånd
virker Gud i os for at forvandle uro og lidelse til velsignelse og nyt mod.

Våbnene kommer vi ikke udenom. Men vi skal gøre os klart, at sand fred, Guds
45 fred, ikke sikres af en hverken mur eller bag et geværløb. Den fred, Kristus taler
om og lover os, går på tværs af nationer, alliancer, klasser og sprog. De er alle
sammen udtryk for bindinger og er som sådan gyldige og alt andet end
ligegyldige. Det ser vi nu. Men de er ikke *endegyldige*. For bag muren findes der
50 mennesker, der som vi er Guds mennesker – for enden af geværløbet står det
lidende medmenneske.

Vi kan og må aldrig gøre os immune over for denne verdens lidelser. Den fred,
Gud lover os, er en fred, der *kæmper* for fred, *længes* efter forsoning, og i sig
55 *bærer håbet* om, at retfærdighed og fred sætter sig igennem.

Vi tror på fredens Gud og på, at Guds ord holder, hvad det lover. Det gør vi i
tillid til, at Gud taler sandt, når Han siger: *Min fred giver jeg jer*. Det er et ord
og en fred, der ikke lader sig knægte af denne verdens magtfulde, og som ingen
60 alliance, stærk eller svag, kan løbe over ende. Den har sin grund og rod i Guds
evige kærlighed, i en vilje, der taler til menneskehjerner og som ikke sparer sig

selv, men går korsets og lidelsens vej.

65 Det er ikke os, der gør Guds navn stort. Det er alene Gud selv, der kan vise sig
som den levende, nærværende, retfærdige og nådige Gud. Det sker, når vi
udtaler Hans navn netop som et navn og ikke som en forklaringsmodel, der skal
reparere hullerne i vores ramponerede virkelighed eller blåstemple vores
70 handlinger som nogle, Gud har ønsket. Derfor beder vi dagligt: *Helliget blive
Dit navn!* Den bøn, har vi og hele verden brug for.

Intet er i dag vigtigere end at forkynde Guds fred, intet er mere påtrængende
end at give stemme til ordene om, at Gud skænker os sin fred – på tværs af skel,
på tværs af stolthed og alliancer, på tværs af fjendebilleder og had.

75 Det betyder ikke, at troen reduceres til inderlighed og at vi blot kan sætte os med
hænderne i skødet og vente på, at Gud lader sin vilje ske.

Det ville være en fornægtelse af verden, som er Guds. *For således elskede Gud*
80 *verden, at Han gav sin enbårne søn.* Gud elsker verden – og har i sin Søn budt os
at elske vores næste som os selv. Vi er sat i verden og intet i Guds ord kan
begrunde, at vi lader hånt om verden og dens skæbne.

Det er ikke sådan, at troen giver os garantier eller håndfaste anvisninger på,
85 hvordan vi handler rigtigt. Men troen er den ånd, vi handler i og som bevæger
os. Derfor beder vi *Komme Dit rige!* Vi beder om ånd, vi beder om hjælp, vi
beder om at vi må blive befriet fra selvtilstrækkelighedens og selvoptagethedens
magt, fra voldens magt og magtens vold.

90 Hvor Kristus er, der er Guds rige; større end alle riger, stærkere end alle magter
og sandere end al menneskelig ære.

Må Hans fred være med os alle!

95 Amen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

100 Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/peter-birchs-praediken-ved-fredsgudstjeneste-som-markering-af-3-arsdagen-for-krigen-i-ukraine>

105

110

115

120

125

130

135